

работъкъ, по причина, че земята не е толкозъ плодовита и защото износътъ на храните е труденъ, понеже мѣстността е отстранена, както отъ морскитѣ и дунавскитѣ пристанища, тѣй и отъ желѣзнитѣ линии; тѣй щото въпроснитѣ закупени земи повечето стоятъ неработени и не произвеждатъ нищо, само служатъ за увеличаване недоборитѣ по десетъка и емляка. Преселившитѣ се пѣкъ бѣлгари изъ Кюстендилски окрѣгъ, освѣнъ че сѫ твърдѣ малко въ сравнение съ изселившитѣ се турци, но тѣ сѫ и далечъ отъ да възнаградятъ загубата, почувствована отъ изселившитѣ се турци; повече тия преселенци вредятъ чрезъ упропастяване на горитѣ, отъ колкото произвеждатъ чрезъ разработване земята. Числото на поселившитѣ се бѣлгари изъ Кюстендилския окрѣгъ въ Кесаровска околия до 1 Януарий т. г. възлиза на 1218 души отъ двата пола, а на поселившитѣ се въ Еленска околия, — на 908 души. Послѣднитѣ повечето сѫ преселени изъ съсѣднитѣ окрѣгии.

Старанието на правителството да засели тия мѣста, които се намиратъ въ Кесаровска околия, въ тѣй наречената мѣстност „Тузлука“ и съ това да се нечувствова загубата отъ изселившитѣ се турци, се високо цѣни за Тыновския окрѣгъ, но плодоветѣ отъ това старание сѫ още твърдѣ слаби. Още презъ 1883 г. правителството засели въ Тузлука 50—60 черногорски семейства, на които се дадохъ земи, на първо време храна, а сѫщо и пари за обзаведение съ селско стопанство, като добитъкъ, земедѣлчески ордия и пр. Съ тѣзи мѣрка правителството гонеше двойна цѣль, едно да насели празнитѣ, напустнѣ отъ изселившитѣ се турци, мѣста, а второ да противодействува на разбойничествата, които често и въ голѣмъ размѣръ се явявахъ въ горната мѣстност по него време; то, обаче, несполучи въ тѣзи си блага цѣль, защото черногорцитѣ никакъ не работихъ даденитѣ имъ земи, които стояхъ непроизводителни и незаслужихъ за нищо на правителството по прекращение на разбойничествата, по причина, че тѣ самите не обичахъ да работятъ и непадахъ по-долу отъ разбойницитѣ; и най-послѣ, като продадохъ всичко, което бѣхъ купили съ даденитѣ имъ отъ земедѣлчески касси сумми, заминихъ единъ денъ обратно за Черна-Гора. И този опитъ констува на правителството доста много.

Презъ 1887 г., между другитѣ преселенци, се посе-